

Bid Schemnitz i Ungern föresala Zink-malmer, som hålla mycket Silsver, hvilket är anseningen gylldist. (§. 175.)

Anmärkning. Emedan Guld och Swafwel hafta ingen attraction til hvarannan: så hafta många påstådt, at Guld ej kunde finnas i Ries eller sådane malmer, som hafta Swafwel inne: Men som förserenhet visar, at Guld kan bringas utur föregående, ehuru de blifvit digererade i Aqua regis, och at Guld går in i Skärsten, så måste man föreställa sig, at det tredje medlet, som här består i en Metall, måste hafta gifvit Swaflet ingress til en wiss del Guld, hvarom Herr Scheffer i sin Skednings-Historia, införd i Svenska Wetenskaps Academiens Handlingar, gifvit up artiga och nyttiga observationer. Det är märkwärdigt, at den Autoren, som skrifvit en så wacker tractat de Appropriatione, nemligen Bergs-Rådet Henkel, har funnat vara så enwist i nekandet, at Ries kunde inne hålla et uplöst Guld.

Man wil därföre icke styrka de lättrögne i sin intilning, at Rieser i almänhet innehålla mera än de gifwas ut före af sunda Metallurgis: ty bedrägeriet torde då få för mycken lust, utan allenast påminna, at så litet man af Guld bör wänta i Rieser, där intet gediget visar sig i negden, så litet bör man söraka Rieser i anldiska Erzgebüraen; och när man därjämte waktar sig för anvisning af flygtiat Guld, såsom en contradictione och misstänkt tanka, så kan man gå den såkraste vägen.

Om Guld werkeligen är uplöst och förstenadt, eller om jag får los at såga förglasadt i Schirlkorn, är jag intet öfwer'ygad, så wida man menar Granat-åmne (§. 68.); men jag har sedt sådan fallad Schirl, som varit i brottet aldeles likt Schemnißer-Blendet, och då